

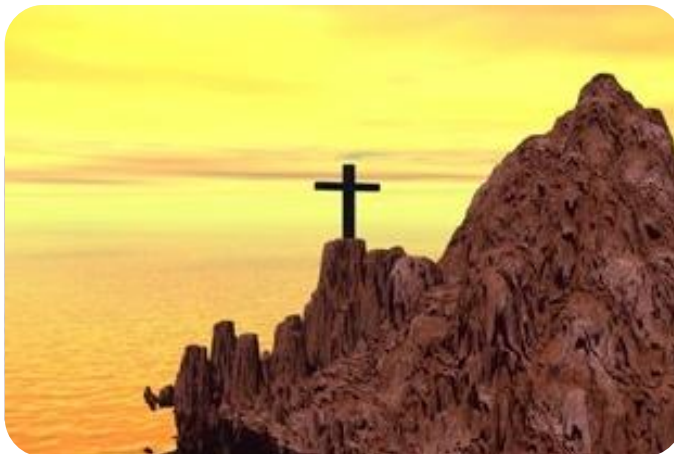
## Čtvrtek po 1. neděli adventní

Iz 26,1–6;

- <sup>1</sup> V onen den se bude zpívat v judské zemi tato píseň: „Mocné je naše město! Jako hradby a val mu Bůh dal spásu.“
- <sup>2</sup> **Otevřete brány**, ať vejde spravedlivý národ, který zachovává věrnost.
- <sup>3</sup> Stvoření opírající se o tebe **chráníš pokojem**, pokojem, neboť v tebe doufá.
- <sup>4</sup> **Doufejte v Hospodina věčně, neboť Hospodin, jen Hospodin je skála věků.**
- <sup>5</sup> On sehnul obyvatele výšiny, město nedostupné, on je snižuje, až k zemi je snižuje, až do prachu je sráží.
- <sup>6</sup> Pošlape je noha, nohy utištěného a kroky slabých.

Mt 7,21.24–27

- <sup>21</sup> Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do království nebeského; **ale ten, kdo činí vůli mého Otce** v nebesích.
- <sup>24</sup> A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále.
- <sup>25</sup> **Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nespádl, neboť měl základy na skále.**
- <sup>26</sup> Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku.
- <sup>27</sup> A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký.“



**Ježíš řekl svým učedníkům: „Ne každý, kdo mi říká: ‚Pane, Pane!‘, vejde do nebeského království, ale ten, kdo plní vůli mého nebeského Otce. Každý tedy, kdo tato má slova slyší a podle nich jedná, podobá se rozváznému muži, který si postavil dům na skále. Spadl déšť a přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům – ale nezřítíl se, protože měl základy na skále.“**

Opravdovým křesťanem je ten, kdo uvádí ve skutek Boží Slovo. Nestačí říkat, že mám víru. Dnešní evangelium o domu postaveném na skále či písku (Mt 7,21–24.27) vybízí být křesťany nikoli zdánlivými, líčenými, protože jakmile přijde trochu deště, líčidla zmizí. Nestačí být z velmi katolické rodiny nebo patřit k nějakému sdružení či být donátorem, pokud potom neplním Boží vůli. Mnozí zdánliví křesťané podlehnou prvnímu pokušení, protože jim chybí podstata, stavěli na písku. Na druhé straně existují v Božím lidu mnozí svatí – nikoli nutně kanonizovaní, ale svatí – mnozí muži a ženy, kteří uvádějí ve skutek Ježíšovu lásku. Ti postavili dům na skále, kterou je Kristus. Pomysleme na ty nejmenší. Na nemocné, kteří obětují svoje utrpení za církve, za druhé. Pomysleme na mnohé staré lidi, kteří trpí a modlí se. Pomysleme na četné matky a otce rodin, kteří usilovně táhnou vpřed svoji rodinu výchovou dětí, každodenní prací, navzdory problémům, ale vždy s nadějí v Ježíše. Nenaparují se, ale dělají, co mohou. To jsou svatí všedního života. Pomysleme na četné kněze, kteří se nevystavují na odív, ale s velkou láskou pracují ve svých farnostech: katechizují děti, starají se o staré a nemocné, připravují ke svátostem. (...) A každý den to samé, to samé. Neomrzí se jim to, protože jejich základem je skála, Ježíš.

*Papež František – kázání z Domu sv. Marty 4. 12. 2014*

Usiluji jít k podstatě, nebo jen brouzdám po povrchu a vyhledávám obdiv a pochvalu? Nakolik je pro mne důležitý viditelný úspěch, lidský obdiv?